

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR.63/2013

privind soluționarea contestației depusă de

S.C .X. SRL din .X., înregistrată la Direcția generală de soluționare a
contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr.907071/09.07.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Autoritatea Națională a Vămilelor prin adresa nr..X./09.07.2012 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/09.07.2012 asupra contestației formulată de **S.C .X. SRL** cu sediul în .X., str.Gara X, nr.X, sector X, Cod unic de înregistrare RO X, prin avocat .X. .X., conform împuternicirii avocațiale Seria B nr..X./22.06.2012, aflată în original la dosarul cauzei.

S.C .X. SRL .X. contestă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 și Procesul verbal de control nr..X./14.06.2012 emise de Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei accesorii taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

În raport de data emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1, respectiv

14.06.2012, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la **Autoritatea Națională a Vămiror la data de 02.07.2012, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul registratură pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C .X. SRL .X..**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea aduce următoarele argumente:

Referitor la nelegalitatea actului administrativ fiscal, contestatara arată că decizia de regularizare a situației a fost emisă cu interpretarea greșită a dispozițiilor legale, ceea ce a condus în mod netemeinic și nelegal la aplicarea unui alt regim decât acela care trebuia aplicat în realitate.

Astfel, organele de control au apreciat că mărfurile ce au făcut obiectul declarațiilor vamale depuse la Biroul Vamal, în perioada martie 2009 – octombrie 2010, au ca origine SUA și nu Canada.

Pe cale de consecință, organele de control au considerat că pentru operațiunile vamale efectuate de S.C .X. SRL se datorează taxe antidumping și compensatorii, precum și TVA în cuantum de .X. lei.

Contestatara susține că această constatare este eronată, fiind încălcate dispozițiile art.50 din Codul vamal al României.

Contestatara invederează că o astfel de interpretare, vădit contrară sensului avut în vedere de legiuitor a fost posibilă și din cauza faptului că organele de control au apelat la argumente străine de natura raporturilor juridice născute ca urmare a operațiunilor vamale derulate de S.C .X. SRL, fiind bazată

pe o investigație efectuată de către Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene, denumită OLAF.

Referitor la nelegalitatea actul administrativ fiscal contestat sub aspectul condițiilor formale prevăzute de lege, contestatoarea arată că potrivit art.63 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, procesul verbal trebuie să cuprindă motivele de fapt și temeiul de drept în ceea ce privește constatările și măsurile dispuse de organul de control.

Constatările din procesul verbal trebuie să fie proprii organelor de control, bazate pe date și documente expuse clar și precis, eliminându-se orice elemente și descrieri personale neconcludente care încarcă nejustificat conținutul acestuia.

Contestatară susține că organele de control au obligația de a respecta dispozițiile art.65 alin.2 din Codul de procedură fiscală, care stabilesc că *“Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii”*, care să reflecte adevărul unui fapt, respectiv a operațiunilor comerciale desfășurate de societate.

Contestatară menționează că actele administrative contestate nu au la bază constatări proprii, aceste constatări fiind întemeiate numai pe baza documentelor emise de alte autorități, respectiv în baza controlului efectuat de către OLAF.

Contestatară motivează că documentele emise de OLAF (anexele II și III ale procesului verbal de control) nu pot fi considerate probe, în temeiul dispozițiilor legale în materie, întrucât:

- Documentele, actul emis în data de 23.05.2012 sub nr..X. de OLAF, precum și documentul intitulat “agreed minutes” emis de OLAF, sunt prezentate în fotocopie și redactate în limba engleză, nefiind astfel traduse și legalizate în limba română pentru a le da forța juridică ad probationem cerută de lege;

- Documentul emis de OLAF, intitulat “agreed minutes” și anexat la procesul verbal de control conține elemente secrete, care nu au fost dezvăluite subscrisei, fiind șterse anumite pasaje din conținutul acestora, fapt care se sancționează cu nulitatea actului. Contestatoarea arată că pasajul înscris la pagina 2 paragraful 5 din acest document este șters, susținând că în lipsa analizei în integralitate a actului care stă la baza emiterii actelor administrative contestate, acest act administrativ este nemotivat, nefiind cunoscute cu claritate

elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea deciziei și aprecierea legalității acestuia.

Această motivare în fapt și în drept a actelor administrative fiscale reprezintă o condiție externă de valabilitate a acestora, care face obiectul unei aprecieri *în concreto*, după natura actelor și contextul emiterii lor, obiectivul fiind prezentarea clară și neechivocă a raționamentului instituției emitente. Neîndeplinirea acestei condiții conduce la nulitatea actului, conform art.43 din Codul de procedură fiscală.

- Atât documentul emis de OLAF “agreed minutes”, cât și documentul emis cu nr..X./23.05.2012, nu pot constitui probe în sensul normelor legale în materie, întrucât nu sunt respectate dispozițiile art.9 din Regulamentul (EURATOM) nr.1073/25.05.1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul european de luptă antifraudă (OLAF), unde se precizează:

Alin.1 *“La finalizarea unei investigații efectuate de către Oficiu, acesta redactează un raport, sub autoritatea directorului, menționând faptele constatate, prejudiciul financiar, dacă există, și concluziile investigației, inclusiv recomandările directorului Oficiului privind măsurile ce ar trebui luate”.*

Alin.2 *“[...] Rapoartele astfel redactate constituie probă admisibilă în procedurile administrative sau judiciare ale Statului Membru în care utilizarea acestora se dovedesc necesară, în același mod și în aceleași condiții ca și rapoartele administrative redactate de inspectorii administrativi naționali. Acestea sunt supuse aceluiași reglementări de evaluare ca și cele aplicabile rapoartelor administrative redactate de către inspectorii administrativi naționali și au aceeași valoare ca și acele rapoarte”.*

Referitor la argumentele de nelegalitate ale actelor administrative, pe fondul cauzei, contestatoarea invocă prevederile art.50 din Codul vamal, în sensul că: *“La stabilirea originii nepreferențiale a mărfurilor se au în vedere următoarele criterii:*

- a) criteriul mărfurilor produse în întregime într-o țară, când numai o țară se ia în considerare la atribuirea originii;*
- b) criteriul transformării substanțiale, când două sau mai multe țări iau parte la producerea mărfurilor”.*

De asemenea, contestatoarea invocă dispozițiile art.51 din Codul vamal, care stabilesc că *“mărfurile originare dintr-o țară sunt acele mărfuri obținute în întregime sau produse în acea țară”.*

Prin urmare, contestatara susține că mărfurile importate, respectiv biodiesel au originea nepreferențială Canada, acest aspect fiind dovedit prin prezentarea certificatului de origine pentru fiecare transport în parte.

În acest sens, contestatara menționează certificatul de origine nr.CBVL – E09-003 pentru transportul efectuat cu .X. în data de 29 mai 2009, (precizat în anexa III – 1 a procesului verbal de control), care la rubrica originea mărfii se specifică în mod expres că produsul biodiesel –FAME 100 are originea Canada.

De asemenea, contestatara susține și faptul că în anexa III a procesului verbal de control, anexă întocmită de către autoritatea vamală din Canada, se menționează în mod expres că produsele achiziționate de societate, biodiesel FAME 100 sunt de origine Canada.

Contestatara arată că situația de fapt reținută de organul vamal nu se încadrează în normele art.51 alin.1, alin.2 din Codul vamal, simpla expediere a produselor de către o țară neputând genera originea nepreferențială a mărfii, fiind obligatoriu de a se prezenta dovada că marfa este produsă în statul respectiv, fapt care nu s-a întâmplat în cazul de față.

Contestatara motivează că nu există nicio legătură directă între marfă – produsele biodiesel, importată din SUA în Canada și produsele importate de societate, având în vedere perioada mare de timp existentă între data descărcării mărfii aferente importului din SUA, între 7-15 zile și data efectuării încărcării navei ce face obiectul importului de societate.

Prin urmare, contestatara susține că este foarte clar că în această perioadă marfa importată din SUA putea face obiectul altor contracte de vânzare – cumpărare și livrată către aceștia, astfel încât nu se poate reține ca fiind pertinentă ipoteza organului de control.

Și în acest caz, contestatara arată că nu a fost prezentat vreun document care atestă că marfa importată de societatea .X. Canada din SUA are ca origine nepreferențială SUA.

În consecință, față de cele prezentate, contestatara solicită admiterea contestației și anularea deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 și a procesului verbal de control nr..X./14.06.2012 emise de Autoritatea Națională a Vănilor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale.

Prin adresa de completare a contestației formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-X/14.06.2012 înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.X/08.08.2012,

contestatara solicită exonerarea de la plata sumei totale de .X., lei, din care: taxe antidumping și compensatorii în sumă de .X., lei, TVA în sumă de .X., lei, majorări și penalități de întârziere aferente taxelor antidumping și compensatorii în sumă de .X. lei și majorări și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei.

Contestatara arată că în perioada supusă controlului, societatea a efectuat un număr de X operațiuni de import/punere în liberă circulație de biodiesel. S.C .X. SRL a achiziționat cu bună credință biodiesel de la o companie stabilită în Elveția – .X. AG, care la rândul său achiziționa biodiesel de la un producător de produse energetice stabilit în Canada - .X. INC, pe care ulterior îl revindea către S.C .X. SRL.

Astfel, produsul biodiesel a fost expedit din Canada de către .X., urmând să fie importat /pus în liberă circulație în România de S.C .X. SRL.

La momentul importului/punerii în liberă circulație, societatea a declarat că produsul biodiesel se încadrează la pozițiile tarifare ce se regăsesc în Tariful vamal al României la Capitolul 38 – Produse diverse ale industriei chimice, grupa 38.24 – Produse ale industriei chimice sau ale industriilor conexe nedenumite și necuprinse în altă parte, respectiv codul tarifar 3824.90.91 – esteri monoalchilici de acid gras, cu un conținut de esteri de minimum 96,5% din volum – biodiesel tip FAME 100, iar în baza certificatelor de origine nepreferențială Canada primite de la .X., societatea a plătit taxe vamale la import de 6,5% corespunzătoare produsului biodiesel de origine nepreferențială Canada.

Societatea nu a plătit la momentul importului taxe antidumping (care variau între 0 și .X. EUR/1000 kg biodiesel și taxe compensatorii care variau între X EUR/1000 kg biodiesel și de X EUR/1000 kg datorate pentru importul /punerea în liberă circulație de biodiesel de origine nepreferențială SUA, întrucât documentele comerciale indicau faptul că biodieselul achiziționat de societate este de origine nepreferențială Canada.

Referitor la impunerea vădit nelegală a societății, deopotrivă, atât la plata taxei antidumping, cât și la plata taxei compensatorii pentru același produs importat, contestatara aduce următoarele argumente:

În ceea ce privește taxa antidumping, contestatara invocă dispozițiile art.1 alin.1 și alin.2 din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, unde se stipulează:

“Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Comunității cauzează un prejudiciu.

Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Comunitate este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare”.

Iar, în conformitate cu dispozițiile art.14 alin.1 din același act normativ comunitar:

“ (...) Nici un produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o situație care rezultă în urma unui dumping sau a acordării unei subvenții la export”.

În ceea ce privește taxa compensatorie, contestatara invocă art.1 alin.1 din Regulamentul (CE) nr.597/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene , unde se precizează:

“O taxă compensatorie poate fi impusă pentru a compensa orice subvenție acordată, direct sau indirect, la fabricarea, producția, exportul sau transportul oricărui produs a cărui punere în liberă circulație în Comunitate cauzează un prejudiciu”, precum și prevederile art.24 alin.1 din același act normativ menționat mai sus, unde se stipulează:

“ (...) Nici un produs nu poate fi supus în același timp taxelor antidumping și taxelor compensatorii pentru a remedia o aceeași situație care rezultă din dumping sau din acordarea unei subvenții la export”.

Prin urmare, contestatara consideră că pentru acțiunile de dumping – legiuitorul a instituit taxa antidumping, iar pentru acțiunile de subvenționare la export – taxa compensatorie.

În consecință, contestatara susține că inspectorii vamali au dispus impunerea societății la plata ambelor categorii de taxe pentru fiecare din produsele importate de către societate, fără a avea nici un suport probatoriu de fapt care să susțină aplicarea acestor măsuri antidumping sau compensatorii, în totală contradicție cu prevederile Regulamentului nr.1225/2009 și nr.597/2009 care interzice aplicarea ambelor taxe asupra aceluiași produs.

Contestatara mai arată că organele competente s-au limitat să stabilească țara de origine (pretinsă a fi SUA), fără a merge mai departe în cercetările efectuate și să stabilească cauza care a determinat apariția diferenței de valoare/preț a produselor importate și care ar fi impus necesitatea impunerii societății importatoare la plata taxei antidumping sau a taxei compensatorii.

Referitor la modalitatea greșită de calcul a cuantumului taxei antidumping și a taxei compensatorii impuse la plată, contestatoarea invederează următoarele:

În ceea ce privește cuantumul taxei antidumping, contestatara susține că potrivit art.1 alin.2 din Regulamentul (CE) nr.599/2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii, nivelul taxei antidumping definitive aplicabil produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare este după cum urmează:

Societatea	Nivelul taxei antidumping EUR/tonă net	Codul adițional TARIC
X	68,6	A933
X	0	A934
X	70,6	A935
X	76,5	A936
X	.X.	A937
X	82,7	A939
X	115,6	a se vedea anexa
X	172,2	A999

De asemenea, în ceea ce privește taxa compensatorie, în conformitate cu dispozițiile art.1 alin.2 din Regulamentul (CE) nr.598/2009 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii, nivelul taxei compensatorii definitive aplicabil produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare este după cum urmează:

Societatea	Nivelul taxei compensatorii EUR/tonă net	Codul adițional TARIC
X	X	

		A933
X	X	A934
X	X	A935
X	X	A936
X	X	A937
X	X	A938
X	X	A939
X	X	a se vedea anexa
X	X	A999

În consecință, contestatara susține că atât nivelul taxei antidumping definitive, cât și nivelul taxei compensatorii aplicabil produsului biodiesel se stabilește în funcție de societățile care au fabricat biodieselul.

În funcție de producătorul din SUA, nivelul taxei antidumping EUR/tonă net variază de la 0 la EUR .X./EUR/1000 KG biodiesel, iar nivelul taxelor compensatorii EUR/tonă net variază de la EUR X la EUR X.

Prin urmare, contestatara arată că nu este suficientă stabilirea țării de origine a biodiesel, ci este obligatorie identificarea și menționarea numelui producătorului de biodiesel din SUA. Determinarea numelui producătorului reprezintă factorul determinant pentru calcularea legală și corectă a sumelor impuse de organele de control.

Contestatara consideră că raționamentul organelor vamale este profund nelegal și netemeinic, neavând nici un suport în textul regulamentelor invocate, având în vedere că:

- Pe de o parte, Regulamentele nr.598/2009 și nr.599/2009 instituie un nivel variabil al taxelor, corespunzător anumitor produse fabricate de anumiți producători SUA, în funcție de acel producător identificat se calculează cuantumul final al taxelor datorate de către un anumit importator, iar nu un nivel fix, indiferent de producător, astfel cum în mod greșit menționează organul vamal;

- Pe de altă parte, existența nivelului variabil al taxelor, implică, în mod normal și logic, necesitatea stabilirii prealabile a unei situații de fapt, respectiv stabilirea originii produsului importat în funcție de producător, iar nu numai în funcție de statul de origine, cum în mod nelegal au procedat organele vamale.

Lipsa stabilirii originii fabricației biodiesel din statul de origine, respectiv societatea producătoare, a condus în mod direct și nemijlocit și la caracterul aleatoriu și nelegal de stabilire a cuantumului taxelor datorate de către societate.

Contestatară susține că organele de control au utilizat un curs de schimb valutar greșit și au calculat în mod eronat majorările de întârziere.

Cursurile de schimb care se folosesc pentru conversie sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene în penultima zi lucrătoare a lunii anterioare lunii în care se utilizează.

În conformitate cu art.201 alin.(1) din Codul Vamal Comunitar, pentru operațiunile de import efectuate de societate, datoria vamală a luat naștere prin punerea în liberă circulație a biodiesel.

Astfel, contestatară arată că pentru determinarea în RON a taxelor antidumping și compensatorii, organele de control ar fi trebuit să utilizeze cursul valutar publicat în penultima zi lucrătoare a lunii anterioare lunii în care societatea a efectuat operațiunile de import, respectiv, cursul de schimb valutar valabil în perioada 2009 -2010, așa cum a fost publicat pe site-ul Autorității Naționale a Vănilor.

Prin utilizarea cursului de schimb valutar eronat, organele de control au impus în sarcina societății o sumă suplimentară de .X., lei reprezentând taxe antidumping și compensatorii, în locul sumei de X lei, în cazul în care organele de control ar fi utilizat cursul de schimb corect.

În ceea ce privește modalitatea eronată de calcul a cuantumului dobânzilor, contestatoarea invocă prevederile art.I, pct.10 și a art.III, alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, arătând că începând cu data de 1 iulie 2010, nivelul dobânzilor de întârziere a fost diminuat de la 0,10% pentru fiecare zi de întârziere la 0,05% pentru fiecare zi de întârziere, urmând ca începând cu data de 01.10.2010, acesta să fie stabilit la nivelul de 0,04%.

Contestatară susține că organele de control au aplicat greșit prevederile legale menționate mai sus, calculând majorări de întârziere de 0,1% pentru perioada 1 iulie 2010 – 31 iulie 2010, stabilind astfel în sarcina societății sume de plată suplimentare pe care aceasta nu le datora.

Prin urmare, prin utilizarea cursului de schimb valutar și a nivelului dobânzii de întârziere eronat, organele de control au stabilit o sumă totală de plată suplimentară de .X. lei față de suma de X lei pe care ar fi trebuit să o stabilească dacă ar fi utilizat nivelul cursului de schimb valutar și al nivelului dobânzii corect.

În consecință, organele de control au stabilit în mod eronat în sarcina societății o sumă mai mare cu aproximativ de X lei decât cea care ar fi fost datorată de .X..

Referitor la aspecte de ordin procedural, contestatara arată că în motivarea deciziei de regularizare și a procesului verbal, organele vamale se limitează la citarea constatărilor, suspiciunilor și concluziilor OLAF, fără ca acțiunea de control a autorității europene să fie finalizată prin emiterea unui raport final și fără ca acestea să realizeze o acțiune proprie de control, ignoră conținutul Certificatelor de origine nepreferențială Canada care nu au fost invalidate de organele emitente, ignoră prezumția de bună credință a societății în derularea activităților comerciale. Deși menționează existența unor probe în baza cărora au fost întocmite actele administrative fiscale contestate, au înțeles să nu comunice societății documentele probante, fiind în imposibilitatea de a-și expune punctul de vedere și de a -și formula apărările.

Contestatara susține că adresa OLAF nu reprezintă decât un act intermediar, care ar fi putut sta la baza unor investigații proprii ale organelor vamale, și în nici un caz la baza emiterii unor acte administrative de impunere, cât timp raportul final ar fi susceptibil să infirme/confirmă în parte concluziile adresei OLAF.

În acest sens, contestatara invocă dispozițiile art.9 alin.1, alin.2 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă, citat mai sus, precum și art.49 din Codul de procedură fiscală – Mijloace de probă, motivând că investigația OLAF nu era încheiată la momentul transmiterii adresei OLAF către autoritățile vamale române întrucât raportul investigației nu era redactat/transmis autorităților vamale române.

Prin urmare, contestatara susține că în lipsa mijlocului de probă expres prevăzut de legislația comunitară, respectiv Raportul investigației OLAF și nu adresa OLAF, și totodată, în lipsa administrării și obținerii oricăror alte probe prevăzută de legislația națională, concluziile organelor vamale din curpînsul procesului verbal sunt lipsite de orice suport probator legal constituit, nefiind susținute prin mijloace de probă admisibile conform reglementărilor comunitare

și naționale incidente, iar în aceste condiții decizia de regularizare nu are nici un fundament legal sau probator, impunându-se anularea acesteia.

De asemenea, contestatara invocă dispozițiile art.64 alin.3 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, unde se stipulează: *“Constatările din procesul verbal de control trebuie să fie proprii organelor de control, bazate pe date și documente expuse clar și precis, eliminându-se orice elemente și descrieri personale neconcludente, care încarcă nejustificat conținutul acestuia”*.

Contestatara menționează că deține documente perfect valabile și producătoare de efecte juridice, care atestă că țara de origine a produselor importate este Canada, iar în aceste condiții, concluziile organelor vamale cu privire la caracterul echivoc al originii SUA, nu sunt de natură a dovedi contrariul. Prin urmare, întrucât certificatele de origine nepreferențială Canada deținute de .X. nu au fost invalidate sau contestate de către organele de control române sau de către OLAF, acestea pot fi invocate de societate pentru a susține și dovedi în mod valabil originea nepreferențială Canada pentru produsul biodiesel importat, iar în aceste condiții este vădit nelegală obligarea societății la plata unor taxe specifice pentru produse având ca țară de origine SUA.

Contestatara mai aduce în susținerea cauzei și următoarele argumente:

- încălcarea prezumției de bună credință a societății în desfășurarea activității de import cu respectarea condițiilor pentru a beneficia de un tratament avantajos din perspectiva regulilor de origine;

- încălcarea flagrantă a dreptului la apărare al societății, necomunicarea documentelor care au stat la baza emiterii Adresei OLAF și a deciziei de regularizare și a procesului verbal de control;

- atașarea la procesul verbal de documente în limba engleză și argumentarea motivelor de fapt și a temeiului de drept prin regulamente și texte de lege eronate.

- **S.C .X. SRL** nu a beneficiat de dreptul de a fi ascultat, încălcarea principiului publicității și egalității armelor, invocând în acest sens, art.7 alin.(1) și alin.(2) și art.9 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, care prevede:

“Art.7 Rolul activ

(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica şi va avea în vedere toate circumstanţele edificatoare ale fiecărui caz. “

Art.9

“(1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere cu privire la faptele şi împrejurările relevante în luarea deciziei.”

În consecinţă, contestatara consideră că actele de impunere contestate sunt lovite de grave vicii substanţiale şi procedurale, concretizate în greşită interpretare şi aplicare a prevederilor legale care caracterizează instituţia taxei de antidumping şi a taxei compensatorii şi nesocotirea flagrantă a drepturilor şi garanţiilor specifice procedurii fiscale, motiv pentru care solicită admiterea contestaţiei, anularea Deciziei pentru regularizarea situaţiei privind obligaţiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 şi a Procesului verbal de control nr..X./14.06.2012 şi exonerarea societăţii de la plata sumei totale de .X.,07 lei reprezentând taxe antidumping şi compensatorii, TVA şi majorări /penalităţi de întârziere.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situaţiei privind obligaţiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./14.06.2012, organele de control vamal din cadrul Autorităţii Naţionale a Vămilei, Direcţia Supraveghere Accize şi Operaţiuni Vamale, au constatat următoarele:

Obiectul controlului l-a constituit verificarea originii nepreferenţiale declarate în vamă pentru mărfurile aferente declaraţiilor vamale de punere în liberă circulaţie cuprinse în anexa nr.1 la prezentul proces verbal.

Iniţierea verificărilor au fost efectuată în baza rezultatelor Misiunii OLAF, întreprinse în Canada în aprilie 2012 şi comunicate Autorităţii Naţionale a Vămilei prin adresa nr..X./23.05.2012.

În perioada controlată, martie 2009 – octombrie 2010, S.C .X. SRL a depus un număr de X declaraţii vamale solicitând regimul vamal de punere în liberă circulaţie pentru produsul “biodiesel“, declarând la întocmirea formalităţilor vamale originea nepreferenţială Canada. Produsul biodiesel a fost clasificat la codul tarifar 3824.90.91 din nomenclatura combinată (NC). Aceste loturi de mărfuri au fost transportate din portul Canadian X în portul Constanţa cu următoarele nave: X, X, .X., X, X, X.

Produsul biodiesel a fost achiziționat de la firma canadiană .X. .X. INC., X, Toronto prin intermediul societății .X. AG X ELVEȚIA.

Prin Regulamentele (CE) nr.193 și 194/2009, Comisia Europeană a instituit începând cu 11 martie 2009, taxe antidumping și compensatorii provizorii, pentru importul produsului biodiesel (3824.90.91 – CN) având originea SUA, iar ulterior prin Regulamentele (CE) nr.598 și 599 din 2009, începând cu 11 iulie 2009, au fost impuse taxe definitive antidumping și compensatorii pentru importul de biodiesel având originea SUA.

Conform regulamentelor comunitare nr.598 și 599 din 2009, în vigoare la data declarațiilor vamale, la importul de biodiesel (3824.90.91 –CN), având originea SUA, în țările membre UE (inclusiv România), trebuiau percepute cu titlu definitiv taxe antidumping de X euro/1000 kg și compensatorii de .X. EURo/1000 kg.

După intrarea în vigoare a acestor regulamente comunitare, care au introdus taxele antidumping și compensatorii, Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene (denumit OLAF) a constatat un risc de eludare a acestor măsuri, în special prin creșterea importurilor în țări membre ale UE din Canada, stat vecin SUA, care depășesc capacitățile de producție de biodiesel din această țară, astfel existând suspiciunea că aceste importuri de biodiesel sunt în realitate de origine SUA.

Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene, bazându-se pe datele obținute în activitatea proprie de investigații, a lansat în luna iunie 2010 o misiune în Canada, pentru clarificarea acestor suspiciuni și stabilirea originii reale a importurilor de biodiesel în țările membre UE, din această țară, în conformitate cu Acordul privind cooperarea și asistența reciprocă în domeniul vamal dintre Comisia Europeană și Canada, publicat în JO L 7/98.

Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, (CBSA), pe baza datelor furnizate de Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene, în cursul misiunii din iunie 2010, a inițiat o anchetă cu privire la originea reală a unor cantități de biodiesel exportat din Canada în țările membre UE, de către firma .X. .X. Inc., în perioada martie 2009 – august 2010, suspectate a fi în realitate de origine SUA.

Rezultatele anchetei au fost comunicate de către Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, în cadrul misiunii pe care Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene a efectuat-o în Canada, și sunt cuprinse în documentul final încheiat de părți “Agreed Minutes”, anexa III la procesul verbal de control, unde se menționează fără echivoc originea SUA a biodiesel exportat din Canada în UE, de către compania .X..

Agencia Serviciilor de Frontieră din Canada pentru a obține datele puse la dispoziție a investigat companiile implicate în importul din SUA și exportul în UE (de comerț, transport și de depozitare) de biodiesel și au stabilit pe baza documentelor de la aceste surse precum și din propriile evidențe, originea SUA a acestor produse.

S-a constatat faptul că biodiesel a fost importat din SUA și depozitat în rezervoarele (tancurile) companiei IMTT - Quebec Inc., amplasate în portul Quebec, unde au ajuns cu diferite mijloace de transport, dar în cea mai mare parte prin trenuri –cisterne.

Pentru fiecare transport de biodiesel din SUA care a fost importat în Canada de către .X., s-a întocmit declarația vamală de import unde s-a declarat că produsul este de origine SUA, a fost făcută conexiunea dintre fiecare declarație vamală de import și rezervorul corespunzător de depozitare administrat de IMTT.

Compania .X. a închiriat pe perioada menționată, șase rezervoare de la IMTT nr.1,2,5,7,8, și 27. Din evidențele IMTT a fost făcută legătura pentru majoritatea navelor, între biodiesel importat și rezervorul în care a fost depozitat, precum și între rezervorul de stocare și nava pe care acesta a fost ulterior încărcată pentru export, (reexport) în UE –România. După analize detaliate privind legătura dintre documentele disponibile (declarații vamale, documente de transport pe calea ferată, de depozitare IMTT, s-a stabilit că toate loturile de biodiesel exportate de .X. în România sunt de origine SUA, cu excepția lotului de marfă transportat de nava X în iulie 2010.

Astfel, conform prevederilor art.24 din Regulamentul (CE) 2913/1992 produsul biodiesel exportat de firma .X. din Canada în România și-a menținut originea nepreferențială SUA.

Așa cum rezultă din documentul întocmit de către OLAF și autoritățile vamale din Canada, toate exporturile de biodiesel efectuate de .X. în UE – România, sunt de origine SUA și nu pot fi considerate de origine Canada la întocmirea formalităților de import.

La stabilirea obligațiilor vamale, organele de control vamal au avut în vedere Regulamentele (CE) nr.193 și nr.194/2009, art.24 din Regulamentul (CEE) 2913/1992, art.20, art.21 din Regulamentul (CE) nr.515/1997 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol, art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999, art.60 din Ordinul Vicepreședintelui

Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006, art.139 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.78, art.199, art.201, alin.(1), alin.(3) din Codul Vamal Comunitar și art.100 alin.(5), alin.(6) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal al României.

Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 emisă de Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, organele de control vamal au calculat în sarcina contestatoarei obligații vamale în suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru neplata la termen a taxelor antidumping, taxei compensatorii și taxei pe valoarea adăugată aferentă au fost calculate majorările și penalitățile de întârziere până la data de 14.06.2012 în temeiul art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de X lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii
- .X. lei majorări/penalități de întârziere taxe antidumping și compensatorii

Cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea datorează această sumă constând în taxe antidumping/compensatorii și accesoriile aferente acestora în condițiile în care organul vamal nu a aplicat cursul de schimb valutar publicat în penultima zi lucrătoare a lunii anterioare lunii în care societatea a efectuat operațiunile de import, iar pentru accesorii a fost

aplicat eronat procentul de 0,1%/zi până la data de 31.07.2010 și nu până la data de 30.06.2010.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 au fost stabilite în sarcina contestatoarei obligații vamale constând în taxe antidumping și compensatorii precum și accesorii aferente în sumă de X lei, din care:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere taxe antidumping și compensatorii, pentru produsul biodiesel achiziționat în perioada martie 2009 – octombrie 2010 de la firma canadiană .X. INC., X, Toronto prin intermediul societății .X. AG X ELVEȚIA.

Prin contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012, contestatoarea susține că *“organele de control au utilizat un curs de schimb valutar greșit, motivând că ar fi trebuit să utilizeze cursul valutar publicat în penultima zi lucrătoare a lunii anterioare lunii în care societatea a efectuat operațiunile de import, respectiv, cursul de schimb valutar valabil în perioada 2009 -2010, așa cum a fost publicat pe site-ul Autorității Naționale a Vămiror.*

Prin utilizarea cursului de schimb valutar eronat, organele de control au impus în sarcina societății o sumă suplimentară de .X., lei reprezentând taxe antidumping și compensatorii, în locul sumei de lei, în cazul în care organele de control ar fi utilizat cursul de schimb corect..

Referitor la accesorii, contestatoarea invocă prevederile art.I, pct.10 și a art.III, alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.34/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, arătând că începând cu data de 1 iulie 2010, nivelul dobânzilor de întârziere a fost diminuat de la 0,10% pentru fiecare zi de întârziere la 0,05% pentru fiecare zi de întârziere, urmând ca începând cu data de 01.10.2010, acesta să fie stabilit la nivelul de 0,04%.

Organele de control au aplicat greșit prevederile legale menționate mai sus, calculând majorări de întârziere de 0,1% pentru perioada 1 iulie 2010 – 31 iulie 2010, stabilind astfel în sarcina societății sume de plată suplimentare pe care aceasta nu le datora”.

În urma recalculării obligațiilor vamale datorate de **S.C .X. SRL**, având în vedere argumentele formulate prin contestație, s-a stabilit că societatea

datorează taxe antidumping și compensatorii în sumă de X lei și accesorii aferente în sumă de X lei.

În drept, dispozițiile art.201 din REGULAMENTUL (CEE) nr. 2913/92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

“ 1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau

(b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”.

Totodată, art.169 pct.1 din Regulamentul (CEE) nr.2454/93 din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, stipulează:

“În cazul în care elementele folosite la determinarea valorii în vamă a mărfurilor sunt exprimate în momentul acestei determinări în altă monedă decât cea a statului membru în care se face evaluarea, cursul de schimb de folosit la determinarea acestei valori, exprimat în moneda statului membru respectiv este cursul înregistrat în penultima zi de miercuri a lunii și publicat în ziua respectivă sau în ziua următoare”.

De asemenea, potrivit art.18 alin.(1) din Regulamentului (CEE) nr.2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar: *“valoarea euro exprimată în monedă națională care trebuie aplicată în scopul determinării încadrării tarifare a mărfurilor și a drepturilor de import se stabilește o dată pe lună.Cursurile de schimb care se folosesc pentru conversie sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene în penultima zi lucrătoare a lunii [...]”.*

În cauză sunt incidente și dispozițiile art.119 alin.1) și art.120 alin.1), alin.7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.39/2010, aplicabile **începând cu 01.07.2010:**

"ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

"ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Începând cu 01.10.2010, articolul 120, alineatul (7) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.88/2010, stipulează:

"(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Din actele existente la dosarul cauzei, așa cum reiese și din anexele nr.2 și nr.3, anexate la dosarul cauzei, rezultă că *„în urma recalculării prin folosirea cursului de schimb corect și a aplicării procentului corespunzător de 0,05% aferent majorărilor de întârziere pentru luna iulie a anului 2010, s-au constatat următoarele debite:*

- X lei taxe antidumping și compensatorii;*
- X lei majorări/penalități de întârziere taxe antidumping și compensatorii”.*

Având în vedere sumele stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 în cuantum de X lei și sumele recalculate de organele vamale în urma depunerii contestației de către **S.C .X. SRL** și a formulării argumentelor în susținerea cauzei, rezultă diferențe în sumă de .X. lei nedatorate de societate, din care:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;*
- .X. lei majorări/penalități de întârziere taxe antidumping și compensatorii;*

În consecință, față de cele reținute mai sus, urmează ca în conformitate cu art.216 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să fie admisă contestația pentru suma de .X. lei cu consecința anulării parțiale a

Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 și a Procesului verbal de control nr..X./14.06.2012, pentru aceeași sumă.

2. Referitor la suma de X lei reprezentând:

- **X lei taxe antidumping și compensatorii;**
- **X lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii;**
- **.X. lei taxă pe valoarea adăugată;**
- **.X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată**

Cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea datorează taxe antidumping/compensatorii și taxă pe valoarea adăugată pentru importul de biodiesel de la firma canadiană .X. INC. prin intermediul societății .X. în condițiile în care din investigațiile efectuate de OLAF și de autoritățile vamale din Canada s-a constatat că produsul este de origine SUA.

În fapt, din actele existente la dosarul cauzei se reține că în perioada verificată martie 2009 – octombrie 2010, **S.C .X. SRL** a depus la Biroul vamal un număr de X declarații vamale nr.XXX/22.10.2010, solicitând regimul vamal de punere în liberă circulație pentru produsul “biodiesel”, declarând la întocmirea formalităților vamale originea nepreferențială Canada. Produsul biodiesel a fost clasificat la codul tarifar 3824.90.91 din nomenclatura combinată (NC). Aceste loturi de mărfuri au fost transportate din portul Canadian Quebec-City în portul Constanța.

Produsul biodiesel a fost achiziționat de la firma canadiană .X. .X. INC., X, Toronto prin intermediul societății .X. X ELVEȚIA.

La controlul vamal ulterior, s-a constatat că produsul biodiesel exportat din Canada în UE de către compania .X. .X. .X. INC. în perioada martie 2009 – octombrie 2010, este de origine SUA.

La baza acestor constatări se află concluziile investigațiilor efectuate de Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene precum și documentele furnizate de (CBSA), Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada în conformitate cu Acordul privind cooperarea și asistența reciprocă în domeniul vamal dintre Comisia Europeană și Canada, publicat în JO L 7/1998, prevederile art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999 și art.60 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr.7521/2006, potrivit cărora: *“Documentele obținute în*

baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”, comunicate Autorității Naționale a Vămirilor prin adresa nr..X./23.05.2012.

Față de această situație, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, organele de control vamal au stabilit în sarcina contestatoarei taxe antidumping și compensatorii în sumă de .X. lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, majorări și penalități de întârziere aferente taxei antidumping și compensatorii în sumă de .X. lei, majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

În urma recalculării obligațiilor vamale datorate de **S.C .X. SRL**, așa cum s-a arătat la pct.1 din prezenta decizie, având în vedere argumentele formulate prin contestație, s-a stabilit că societatea datorează taxe antidumping și compensatorii în sumă de X lei și accesorii aferente în sumă de X lei.

În drept, art.78 din Regulamentul (CEE) nr.2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, publicat în JO nr.302.1 L din data de 19.10.1992, prevede că:

- 1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.*
- 2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.*
- 3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează **regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte**, autoritățile vamale, în*

conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Astfel, potrivit prevederilor mai sus menționate organele de control vamal au constatat în urma investigațiilor efectuate de Oficiul European Antifraudă și în baza documentelor transmise de autoritatea vamală canadiană că, produsul biodiesel exportat din Canada de către firma .X. .X. INC. în perioada martie 2009 – octombrie 2010, este de origine SUA.

Referitor la taxa compensatorie, art.1 din Regulamentul (CE) nr.598/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe compensatorii definitive, stipulează:

*“(1) Se instituie o taxă compensatorie definitivă asupra importurilor de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, cunoscuți în general sub denumirea de "biomotorină", sub formă pură sau în amestec cu un conținut în greutate mai mare de 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex15162098 (cod TARIC 1516209820), ex15180091 (cod TARIC 1518009120), ex15180099 (cod TARIC 1518009920), ex27101941 (cod TARIC 2710194120), **38249091**, ex38249097 (cod TARIC 3824909787) și originare din Statele Unite ale Americii.*

(2) Nivelul taxei compensatorii definitive aplicabil produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare este după cum urmează:

Societatea | Nivelul taxei compensatorii (EUR/tonă), net | Codul adițional TARIC |

X | X | A933 |

X | X | A934 |

X | X | A935 |

X | X | A936 |

X | X | A937 |

X X | A938 |

X | X2 | A939 |

X | X | a se vedea anexa |

X | X | A999 |

Taxa compensatorie referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției din amestecul (în funcție de greutate) din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă (conținut de biomotorină)”.

Art.2 din Regulamentul (CE) nr.598/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe compensatorii definitive, prevede:

“Sumele constituite cu titlu de taxe compensatorii provizorii în temeiul Regulamentului (CE) nr.194/2009 al Comisiei asupra importurilor de biomotorină care se încadrează la codurile NC ex15162098 (cod TARIC 1516209820), ex15180091 (cod TARIC 1518009120), ex15180099 (cod TARIC 1518009920), ex27101941 (cod TARIC 2710194120), 38249091, ex38249097 (cod TARIC 3824909787) și sunt originare din Statele Unite ale Americii se percep în mod definitiv [...]”.

Referitor la taxa antidumping, art.1 din Regulamentul (CE) nr. 599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii, precizează:

“Articolul 1

*(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, cunoscuți în general sub denumirea de "biomotorină", sub formă pură sau în amestec cu un conținut în greutate mai mare de 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex15162098 (cod TARIC 1516209820), ex15180091 (cod TARIC 1518009120), ex15180099 (cod TARIC 1518009920), ex27101941 (cod TARIC 2710194120), **38249091**, ex38249097 (cod TARIC 3824909787) și originare din SUA.*

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabil produselor descrise la alineatul (1) și fabricate de societățile menționate în continuare este după cum urmează:

Societatea | Nivelul taxei antidumping EUR/tonă net | Codul adițional TARIC |

X | X | A933 |

X | 0 | A934 |

X | X | A935 |

X | X | A936 |

X | .X. | A937 |

X | X | A939 |

X | X | a se vedea anexa |

X | X | A999 |

Taxa antidumping referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției din amestecul (în funcție de greutate), din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținută prin sinteză și/sau hidro-tratament, de origine non-fosilă (conținut de biomotorină)”.

În conformitate cu art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii: *“sumele constituite cu titlu de taxe antidumping provizorii în temeiul Regulamentului (CE) nr.193/2009 care se încadrează la codurile NC ex15162098 (cod TARIC 1516209820), ex15180091 (cod TARIC 1518009120), ex15180099 (cod TARIC 1518009920), ex27101941 (cod TARIC 2710194120), 38249091, ex38249097 (cod TARIC 3824909787) și sunt originare din SUA se percep în mod definitiv”.*

Totodată, **referitor la pct.8. MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE** din Regulamentul (CE) nr.599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii, se precizează:

[...]

8.2. Forma și nivelul taxelor

(188) Cu toate acestea, în procedura AS desfășurată în paralel se instituie, de asemenea, taxe compensatorii asupra importurilor de biomotorină originară din SUA. Subvențiile constatate în cadrul aceste proceduri desfășurate în paralel nu

sunt subvenții la export și, prin urmare, nu se consideră că au afectat prețul de export și marja corespunzătoare de dumping. **Prin urmare, având în vedere faptul că importurile generale examinate sunt comune ambelor proceduri, taxele antidumping pot fi instituite împreună cu taxele compensatorii, în măsura în care ambele taxe luate împreună nu depășesc marja de eliminare a prejudiciului (regula celei mai reduse taxe).**

[...]

(195) Nivelurile taxei antidumping pentru fiecare societate, menționate în prezentul regulament, au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, acestea reflectă situația constatată în cazul societăților în cauză, în decursul anchetei. Aceste niveluri ale taxelor (spre deosebire de taxa națională aplicabilă "tuturor celorlalte societăți") se aplică, prin urmare, în mod exclusiv, importurilor de produse originare din țara în cauză, fabricate de societățile respective, și, prin urmare, de entitățile juridice specifice menționate. **Produsele importate fabricate de orice altă societate ale cărei denumire și adresă nu sunt menționate în mod expres în dispozitivul prezentului regulament, inclusiv de entitățile afiliate la societățile menționate în mod expres, nu pot beneficia de aceste niveluri și se supun nivelului taxei aplicabil "tuturor celorlalte societăți".**

(196) Orice cerere de aplicare a unui nivel individual al taxei antidumping pe societate (de exemplu, în urma unei schimbări a denumirii entității sau a creării unor noi entități de producție sau de vânzare) ar trebui să fie adresată imediat Comisiei [10] și să conțină toate informațiile relevante privind, în special, orice modificare a activităților societății referitoare atât la producție, cât și la vânzările interne și la export care rezultă, de exemplu, în urma acestei schimbări a denumirii sau a modificării respective a entităților de producție și de vânzare. După caz, regulamentul va fi modificat în consecință prin actualizarea listei societăților care beneficiază de niveluri individuale ale taxei".

În baza dispozițiilor legale susmenționate, se reține că prin Regulamentele (CE) nr.193 și nr.194/2009, Comisia Europeană a instituit începând cu 11 martie 2009, taxe antidumping și compensatorii provizorii, pentru importul de produse cu cod tarifar 3824 90 91 - CN, având originea SUA, iar ulterior prin Regulamentele (CE) nr.599 și nr.598 din 2009, începând cu 11 iulie 2009, au fost impuse taxe definitive antidumping și compensatorii pentru importul acestor produse de origine SUA.

Conform acestor regulamente, pentru importul de biodiesel, cod tarifar 3824 90 91 - CN, în țările membre UE, având originea SUA, se percep taxe antidumping de X euro/1000 kg și compensatorii de .X. EURo/1000 kg.

Baza legală a reglementărilor originii nepreferențiale este art.24 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, unde se stipulează:

“Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important”.

Potrivit acestor dispoziții legale bunurile sunt considerate a fi originare în țara în care acestea au suferit ultima procesare și are ca rezultat un produs nou.

Totodată, art.20 și art.21 din Regulamentul (CE) nr.515/1997 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol, prevede:

“Articolul 20

(1) În îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, Comisia poate, în condițiile prevăzute la articolul 19, să desfășoare misiuni de cooperare administrativă și anchete administrative la nivel comunitar în țările terțe, în strânsă coordonare și colaborare cu autoritățile competente din statele membre.

(2) Misiunile comunitare desfășurate în țările terțe menționate la alineatul (1) au loc în următoarele condiții:

(a) pot fi întreprinse la inițiativa Comisiei, pe baza informațiilor furnizate de Parlamentul European sau la cererea unuia sau a mai multor state membre, după caz;

(b) la misiuni pot participa funcționari a Comisiei desemnați în acest scop, precum și funcționari desemnați în acest scop de către statul membru sau statele membre în cauză;

(c) cu acordul Comisiei și al statelor membre în cauză și în interesul Comunității, pot fi, de asemenea, efectuate de către funcționari ai unui stat

membru, în special în baza unui acord de asistență bilateral cu o țară terță, în acest caz, Comisia este informată cu privire la rezultatele misiunii;

(d) cheltuielile aferente misiunii sunt suportate de către Comisie.

(3) Comisia informează statele membre și Parlamentul European cu privire la rezultatele misiunilor desfășurate în temeiul prezentului articol.

Articolul 21

(1) Constatările efectuate și informațiile obținute în cadrul misiunilor comunitare menționate la articolul 20 din prezentul regulament, în special documentele transmise de către autoritățile competente din țările terțe în cauză, sunt tratate în conformitate cu articolul 45 din prezentul regulament.

[...]

(3) Comisia eliberează autorităților competente din statele membre, la solicitarea acestora, documentele originale sau copiile certificate pentru conformitate ale acestora, spre a le servi în scopurile prevăzute la art.12”.

Prin urmare, concluziile investigațiilor efectuate de Oficiul European Antifraudă, precum și documentele transmise de administrațiile vamale, Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, (CBSA) constituie material probator de către instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu prevederile art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999, unde se precizează:

“[...]

3) Rapoartele redactate în urma investigațiilor externe și orice informații conexe utile sunt transmise autorităților competente ale statelor membre în cauză în conformitate cu reglementările legate de investigațiile externe”, precum și a art.60 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, care stipulează:

“Documentele obținute în baza acordurilor sau convențiilor internaționale trimise de administrațiile vamale ale altor state sau cele obținute în baza recomandării Consiliului de Cooperare Vamală din cadrul Organizației Mondiale a Vămirilor pot constitui mijloace de probă pentru determinarea stării de fapt”.

În cauză devin incidente și prevederile art.139 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România”.

Potrivit art.199 din Regulamentului (CEE) nr.2454/1993 al Comisiei de aplicare a Codului vamal Comunitar: “Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau reprezentatului acestuia, îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare, să răspundă de:

- corectitudinea informațiilor înscrise în declarație;
- autenticitatea documentelor anexate și de
- respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul vamal avut în vedere”.

În conformitate cu art.4, alin.(18) din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“În sensul prezentului cod, se aplică următoarele definiții:

[...]

(18) „Declarant” reprezintă persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală “.

Conform art.201 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau
(b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu
exonerare parțială de drepturi de import.

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

3. Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal“.

Potrivit dispozițiilor art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare:

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(3) Când după reverificarea declarației sau **după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.**

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) **În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte**

taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

(7) Când încălcarea reglementărilor vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale sau să sesizeze organele de urmărire penală.

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță.

Având în vedere că potrivit dispozițiilor art.223 alin.(2) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, “Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”, obligațiile de plată curg de la data înregistrării declarațiilor vamale în cauză.

În consecință, în mod legal, organele de control vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor au stabilit în sarcina S.C .X. SA .X. obligații de plată suplimentare în sumă de X lei reprezentând taxe antidumping și compensatorii, precum și taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Referitor la susținerea contestatoarei privind “impunerea vădit nelegală a societății, deopotrivă, atât la plata taxei antidumping, cât și la plata taxei compensatorii pentru același produs importat”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere următoarele considerente:

La data efectuării operațiunilor de import de către societate erau în vigoare Regulamentele (CE) nr.193/2009 și nr.194/2009, prin care Comisia Europeană a instituit începând cu 11 martie 2009, taxe antidumping și compensatorii provizorii, pentru importul produsului biodiesel (NC 3824 90 91) având originea SUA, iar ulterior prin Regulamentele (CE) nr.598 și nr.599 din 2009, începând cu 11 iulie 2009 au fost impuse taxe definitive antidumping și compensatorii pentru importul biodiesel având originea SUA.

Conform Regulamentelor comunitare nr.598/2009 și nr.599/2009, în vigoare la data declarațiilor vamale, la importul de biodiesel (NC 3824 90 91), având originea SUA, în țările membre UE (inclusiv România), trebuiau percepute cu titlu definitiv taxe antidumping de X euro/1000 kg și compensatorii de .X. EURo/1000 kg.

La art.4 din Regulamentul CE nr.599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din SUA, se precizează:

“Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre”.

La art.3 din Regulamentul CE nr.598/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din SUA, se menționează:

“Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre”.

Totodată, din aplicația TARIC, rezultă aplicarea în mod concomitent atât a taxei antidumping cât și a taxei compensatorii, încadrarea tarifară având același cod adițional TARIC (A999) pentru produsul biodiesel origine SUA.

De asemenea, se reține că rațiunea acestui cumul constă în natura juridică a acestor taxe ca și în finalitatea fiecăreia dintre ele. Astfel, în timp ce taxa antidumping, are un caracter sancționatoriu vizând incriminarea ilicitului concurențial și descurajarea instituirii unor astfel de practici cu caracter anticoncurențial, taxa compensatorie reprezintă repararea pagubelor provocate prin practicarea dumpingului, activitate care constituie una din cele mai periculoase și imorale practici atentând flagrant la libertatea pieței.

În consecință, invocarea art.14 alin.1 din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene și a art.24 alin.1 din Regulamentul (CE) nr.597/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, nu au relevanță, nefiind aplicabile în speță, deoarece se referă la țările care nu sunt membre ale Comunității Europene.

Referitor la motivația contestatoarei privind *“modalitatea greșită de calcul a cuantumului taxei antidumping și a taxei compensatorii impuse la plata societății”*, nu poate fi reținută întrucât la art.1, alin.2) din Regulamentul 599/2009 și Regulamentul 598/2009 sunt menționate societățile producătoare pentru care se aplică taxe diferențiale precum și nivelul taxei care se aplică pentru fiecare societate în parte, contestatoarea neregăsindu-se printre societățile mai sus precizate.

Cele 7 coduri adiționale pentru care se percep taxe mai mici și diferențiate sunt ale unor societăți comerciale care au putut demonstra în fața Comisiei Europene în timpul anchetei de impunere că pot beneficia de niveluri mai reduse de taxare.

Pentru toate celelalte (codul adițional A999) taxele sunt fixe și sunt cele utilizate în actul de control.

Pentru a beneficia de o taxă mai mică importatorul avea obligația să pună la dispoziția organelor vamale în momentul punerii în liberă circulație sau al controlului ulterior, dovezi că produsul în cauză provine de la unul dintre producătorii care beneficiază de aceste taxe reduse, astfel cum se precizează în Regulamentul CE nr.597/2009.

Referitor la nelegalitatea actului administrativ fiscal în sensul că *”organele de control au apelat la argumente străine de natura raporturilor născute ca urmare a operațiunilor vamale efectuate de S.C .X. SRL, fiind bazată pe o investigație efectuată de către Oficiul de Luptă Antrifraudă al Comisiei Europene”*, nu are relevanță în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât investigațiile au fost efectuate de către Oficiul de Luptă Antrifraudă al Comisiei Europene în baza art.3 din Regulamentul (Euratom) nr.1074/1999 al Consiliului din 25 mai 1999, unde se stipulează:

“Oficiul exercită atribuțiile conferite Comisiei prin Regulamentul (Euratom CE) nr.2185/96 al Consiliului de a efectua inspecții și verificări la fața locului în statele membre și, în conformitate cu acordurile de cooperare în vigoare, în țări terțe”.

În baza Regulamentului (CE) nr.515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperare dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamale și agricol, Comisia Europeană prin intermediul OLAF, a solicitat autorităților vamale din Canada efectuarea unor investigații referitoare la exporturile de Biodiesel, efectuate către mai multe state membre din UE.

Acest lucru fiind reglementat de art.20 și art.21 din Regulamentului (CE) nr.515/97 al Consiliului din 13 martie 1997, citate mai sus.

De asemenea, art.12 din Regulamentului (CE) nr.515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperare dintre acestea și Comisie în vederea asigurării

aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamale și agricol, precizează că:

“Constatările, atestările, informațiile, documentele, copiile certificate pentru conformitate și toate informațiile obținute de personalul autorității solicitate și comunicate autorității solicitante pe parcursul asistenței prevăzute la art.4-11 pot fi invocate ca probe de către organismele competente ale statelor membre ale autorității solicitante”.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.249 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă intrat în vigoare la data de 15.02.2013 „**cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească , în afară de cazurile anume prevăzute de lege**” și art.250 din același act normativ care precizează: **“dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]”.**

Totodată, art.65 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare :

“ (1) contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.X/18 iunie 2010, în considerentele căreia se precizează : „ motivarea contestației în procedură administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se poate și formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia mai sus precizată se reține că societatea contestatoare ar fi putut depune documentele justificative în termenul de 30 de zile în care se putea formula contestația, adică până la data de 15.07.2012, iar până la emiterea prezentei decizii societatea contestatoarea nu a depus niciun document justificativ.

Referitor la susținerea contestatoarei privind *"inexistența unor probe care să dovedească faptul că produsul biodiesel importat de către S.C .X. SRL ar avea țara de origine SUA"* nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei având în vedere investigațiile efectuate în lunile aprilie și iunie 2012 de Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene și Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, (CBSA) în conformitate cu Acordul privind cooperarea și asistența reciprocă în domeniul vamal dintre Comisia Europeană și Canada, cu privire la originea reală a unor cantități de biodiesel exportat din Canada în țările membre UE, de către firma .X. .X. Inc., în perioada martie 2009 – octombrie 2010, suspectate a fi în realitate de origine SUA, și comunicate prin adresa OLAF nr..X./23.05.2012, înregistrată la Autoritatea Națională a Vămilelor sub nr..X. /29.05.2012 .

Rezultatele anchetei au fost comunicate de către Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada, în cadrul misiunii pe care Oficiul de Luptă Antifraudă al Comisiei Europene a efectuat-o în Canada, și sunt cuprinse în documentul final încheiat de părți "Agreed Minutes", aflată la dosarul cauzei, unde se menționează fără echivoc originea SUA a biodiesel exportat din Canada în UE, de către compania .X..

Din actele existente la dosarul cauzei mai rezultă că Agenția Serviciilor de Frontieră din Canada pentru a obține datele puse la dispoziție a investigat companiile implicate în importul din SUA și exportul în UE (de comerț, transport și de depozitare) de biodiesel și au stabilit pe baza documentelor de la aceste surse precum și din propriile evidențe, originea SUA a acestor produse.

S-a constatat faptul că biodiesel a fost importat din SUA și depozitat în rezervoare (tancurile) companiei IMTT - Quebec Inc., amplasate în portul Quebec, unde au ajuns cu diferite mijloace de transport, dar în cea mai mare parte prin trenuri –cisterne.

Pentru fiecare transport de biodiesel din SUA care a fost importat în Canada de către .X., s-a întocmit declarația vamală de import unde s-a declarat

că produsul este de origine SUA, a fost făcută conexiunea dintre fiecare declarație vamală de import și rezervorul corespunzător de depozitare administrat de IMTT.

Compania .X. a închiriat pe perioada menționată, șase rezervoare de la IMTT nr.1,2,5,7,8, și 27. Din evidențele IMTT a fost făcută legătura pentru majoritatea navelor, între biodiesel importat și rezervorul în care a fost depozitat, precum și între rezervorul de stocare și nava pe care acesta a fost ulterior încărcată pentru export, (reexport) în UE –România. După analize detaliate privind legătura dintre documentele disponibile (declarații vamale, documente de transport pe calea ferată, de depozitare IMTT, **s-a stabilit că toate loturile de biodiesel exportate de .X. în România sunt de origine SUA**, cu excepția lotului de marfă transportat de nava X în iulie 2010.

Totodată, se reține că în momentul importului s-a declarat de către importatori (aceeași care sunt și exportatorii mărfii în România) că marfa are origine SUA, așa cum se poate vedea din anexa IV.4 care prezintă situația importurilor de biodiesel din SUA de către firmele care apoi l-au reexportat în România.

În momentul reexportării au solicitat un certificat de origine nepreferențială unei Camere de Comerț din Canada care pe baza declarațiilor pe proprie răspundere (care conținea informații eronate, așa cum s-a arătat mai sus) l-a eliberat.

De fapt, pentru fiecare certificat de origine nepreferențială canadiană pentru biodiesel, aflate în posesia OLAF, solicitanții au declarat că biodiesel a avut originea în Canada, declarații care în sine au fost informații false.

În acest mod s-a realizat un mecanism de fraudare prin eludarea taxelor antidumping și compensatorii stabilite la importul în UE a produsului biodiesel având originea SUA.

Referitor la invocarea prevederilor art.50 și art.51 din Codul vamal al României ca temei legal de determinare a originii nepreferențiale nu pot fi reținute în soluționarea cauzei întrucât prioritare în speță sunt dispozițiile art.22 - art.26 din Regulamentul CE nr.2913/1992 al Consiliului de stabilire a Codului Vamal Comunitar, unde se precizează:

“CAPITOLUL 2

ORIGINEA MĂRFURILOR

Secțiunea 1

Originea nepreferențială

Articolul 22

Art.23-26 definesc originea nepreferențială a mărfurilor în vederea:

- a) aplicării Tarifului Vamal al Comunităților Europene cu excepția măsurilor prevăzute în articolul (20) alineatele (3) literele d) și (e);*
- b) aplicării altor măsuri în afara celor tarifare stabilite prin dispozițiile Comunității care reglementează domeniile specifice referitoare la schimburile de mărfuri;*
- c) pregătirii și emiterii certificatelor de origine.*

Articolul 23

1. Mărfurile originare dintr-o țară sunt acele mărfuri obținute sau produse întregime în țara respectivă.

(2) Expresia “mărfuri obținute în întregime într-o țară” reprezintă:

- a) produse minerale extrase pe teritoriul țării respective;*
 - b) produse vegetale cultivate în țara respectivă;*
 - c) animale vii, născute și crescute în țara respectivă;*
 - d) produse obținute de la animale vii crescute în țara respectivă;*
 - e) produse de vânătoare sau de pescuit obținute în țara respectivă;*
 - f) produse de pescuit maritim și alte produse obținute din apele maritime din afara apelor teritoriale ale unei țări de către navele înmatriculate sau înregistrate în țara respectivă și care arborează pavilionul țării respective;*
 - g) mărfuri obținute sau produse la bordul navelor-uzină din produse menționate la litera f), și care sunt originare din acea țară, cu condiția ca astfel de nave-uzină să fie înmatriculate sau înregistrate în țara respectivă și care arborează pavilionul acesteia;*
 - h) produse obținute de pe fundul mării sau din subsolul mării în afara apelor teritoriale, cu condiția ca acea țară să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv;*
 - i) produse din deșeuri și produse reziduale obținute din operațiuni de fabricare și articole uzate, dacă acestea au fost colectate în zona respectivă și sunt potrivite doar pentru recuperarea materiei prime;*
 - j) mărfuri care sunt produse în țara respectivă, exclusiv din mărfuri menționate la lit. a) - i) sau din derivatele lor, în oricare stadiu al producției.*
- 3.În sensul alin.(2) expresia “țară” se referă și la apele teritoriale statale.*

Articolul 24

Mărfurile în produsele cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare în țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

Articolul 25

Orice transformare sau prelucrare pentru care s-a stabilit sau pentru care faptele constatate justifică prezumția, că unicul său scop a fost de a se sustrage dispozițiilor aplicabile în Comunitate mărfurilor din anumite țări, nu se consideră în nici un caz că ar conferi mărfurilor obținute originea țării în care aceasta a fost efectuată în sensul articolului 24.

Articolul 26

1. Legislația vamală sau alte dispoziții comunitare care reglementează domeniile specifice pot prevedea ca originea mărfurilor să fie justificată prin prezentarea unui document .

2. Fără a aduce atingere prezentării documentului respectiv, autoritățile vamale pot solicita, în cazul unor îndoieli serioase, orice dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu legislația comunitară în materie”.

Prin urmare, susținerea contestatoarei este nefondată, deoarece autoritatea vamală din Canada a transmis atât rezultatul propriilor investigații cât și documente certificate care dovedesc faptul că marfa a fost importată inițial din SUA, având originea declarată SUA pe declarațiile vamale de export către Canada și reexportată din Canada către România.

În consecință, documentele transmise de autoritatea vamală canadiană (CBSA), anexate la procesul verbal încheiat, pot fi invocate ca material probator de către instituțiile competente ale statelor membre în conformitate cu prevederile art.9 din Regulamentul (CE) nr.1073/1999, precum și a art.60 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006, citate mai sus.

Mai mult, se reține că, între timp OLAF a transmis Raportul final de misiune nr.X/16.07.2012, înregistrat la Autoritatea Națională a Vămirilor sub nr.X/22.08.2012, pe care l-a întocmit cu ocazie misiunii din Canada pentru

stabilirea originii produsului biodiesel importat din această țară în țările membre UE, aflat la dosarul cauzei.

În consecință, Autoritatea Națională a Vămiror, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale se află în posesia probelor necesare, care au indicat clar faptul că produsul biodiesel importat de **S.C .X. SRL**, a avut originea SUA și nu Canada așa cum a fost declarat la import, fiind supus taxelor antidumping și compensatorii.

Totodată, menționăm la misiunea de documentare- investigații desfășurate de către OLAF în Canada, în aprilie 2012, a participat în mod direct și un reprezentant al Autorității Naționale a Vămiror - Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale.

De asemenea, precizăm că adresa OLAF nr..X./23.05.2012, la care face referire contestatoarea, anexă la procesul verbal de control și celelalte documente furnizate de CBSA, care dovedesc originea SUA a produsului biodiesel importat de **S.C .X. SRL**, pe baza cărora a fost efectuat controlul ulterior, sunt anexe la Raportul final de misiune nr..X. /16.07.2012, întocmit de OLAF, ceea ce demonstrează că activitatea de control ulterior a fost desfășurată pe baza unor date și documente concludente și definitive.

Prin urmare, nu poate fi reținută motivația contestatoarei că *“a dovedit faptul că țara de origine a biodiesel importat este Canada în baza unor certificate de origine nepreferențiale perfect valabile și producătoare de efecte juridice”*, întrucât un certificat de origine nepreferențială nu poate fi întotdeauna acceptat ca dovadă că aceste mărfuri îndeplinesc cerințele UE de origine. Certificatele de origine canadiană invocate de contestatoare au fost emise de către Camera de Comerț Canadiană doar pe baza declarațiilor exportatorilor, așa cum s-a arătat mai sus, acestea nu au fost verificate și certificate de nici o autoritate canadiană.

Mai mult, Camera de Comerț nu este un organism guvernamental și prin urmare nu poate fi considerată a avea același statut ca și autoritățile naționale competente ale unei țări terțe.

În conformitate cu art.220 alin.2 din Codul Vamal Comunitar, recuperarea post-vămuire a drepturilor de import, în acest caz, poate fi inițiată de către Comisie atunci când sunt îndeplinite trei condiții:

- Valoarea taxei nu a fost înscrisă în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorităților vamale însele;

- Această eroare nu ar fi putut fi detectată de către persoana responsabilă pentru plată care acționează cu bună credință;
- Persoana obligată la plată trebuie să fi respectat toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare în ceea ce privește declarația vamală.

Prin urmare, materialul probator l-a constituit atât rezultatul verificărilor efectuate de către Autoritatea Vamală din Canada, unde se precizează clar că biodieselul exportat către România are originea SUA, precum și toate documentele pe care această autoritate le-a pus la dispoziția OLAF și autorității vamale din România.

În speță se rețin și Regulamentele (CE) nr.720/2010 și nr.721/2010 din 11 august 2010, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din data de 12.08.2010, prin care Comisia Europeană a decis deschiderea unor anchete referitoare la o eventuală eludare a măsurilor antidumping și compensatorii impuse prin Regulamentul (CE) nr.598/2009, respectiv Regulamentul (CE) nr.599/2009 ale Consiliului asupra importurilor de biomotorină originară din SUA prin importuri de biomotorină expediate din Canada și Singapore, declarate sau nu originare din Canada și Singapore.

Prin Regulamentele (CE) nr.720/2010 și nr.721/2010, la lit F, se menționează:

“importurile de produs vizat de anchetă ar trebui să facă obiectul înregistrării, pentru a se asigura, în cazul în care ancheta ar stabili existența unei eludări, perceperea de taxe antidumping (compensatorii) de o valoare corespunzătoare, cu efect retroactiv de la data înregistrării unor astfel de importuri expediate din Canada”.

Mai mult, art.148 din Constituția României, stipulează:

”Integrarea în Uniunea Europeană

(1) Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și al exercitării în comun cu celelalte state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

(2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

(3) Prevederile alineatelor (1) și (2) se aplică, în mod corespunzător, și pentru aderarea la actele de revizuire a tratatelor constitutive ale Uniunii Europene.

(4) *Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2).*

(5) *Guvernul transmite celor două Camere ale Parlamentului proiectele actelor cu caracter obligatoriu înainte ca acestea să fie supuse aprobării instituțiilor Uniunii Europene”.*

Referitor la susținerea contestatoarei potrivit căreia: *“Documentul emis de OLAF, intitulat agreed minutes și anexat la procesul verbal de control conține elemente secrete, care nu au fost dezvăluite societății, fiind șterse anumite pasaje din conținutul acestora, fapt care se sancționează cu nulitatea actului”,* nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, pentru următoarele considerente:

Rezultatele anchetei efectuate de către autoritățile vamale din Canada și menționate în *“agreed minutes”* se referă la toate exporturile efectuate din Canada către mai multe state membre din Comunitate, precum și la alte date care nu au legătură directă cu societatea verificată, drept urmare acest document conținând mai multe informații cu caracter confidențial nu poate fi făcut public în totalitate, respectiv se referă la declanșarea unei anchete de CBSA către altă societate canadiană, fapt ce are caracter confidențial.

În acest sens, legislația comunitară prevede la art.45 din Regulamentul (CE) nr.515/1997, următoarele:

“(1) Indiferent de forma acestora, informațiile transmise în temeiul prezentului regulament, inclusiv datele stocate în SIV, sunt confidențiale. Ele au caracter de secret profesional și se bucură de protecția acordată de legislația internă a statului membru care a primit informațiile cu acest caracter, precum și de dispozițiile corespunzătoare care se aplică autorităților comunitare”.

Organul de control a respectat prevederile Ordinului Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006, menționând în actele de control atât motivele de fapt, precum și temeiul de drept în ceea ce privește constatările și măsurile dispuse, așa cum prevede art.63 din actul normativ menționat.

Referitor la invocarea art.7 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în sensul că organul fiscal avea obligația să înștiințeze contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, nu pot fi reținute în soluționarea

favorabilă a cauzei având în vedere că societatea a beneficiat la data importurilor de prezumția de bună credință, aceasta beneficiind la data depunerii declarațiilor vamale de import de originea nepreferențială a dovezilor de origine.

Ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și după acordarea liberului de vamă, în baza art.26 din Regulamentul CE nr.2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar:

(2) Fără a aduce atingere prezentării documentului respectiv, autoritățile vamale pot solicita, în cazul unor îndoieli serioase, orice dovadă suplimentară pentru a se asigura că indicația privind originea este în conformitate cu legislația comunitară în materie”.

Totodată, potrivit art.78 pct.3 din Regulamentul CE nr.2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar: **“Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun”.**

De asemenea, se reține că potrivit art.12 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Bună - credință,

Relațiile dintre contribuabili și organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, în scopul realizării cerințelor legii “, coroborat cu art.14 alin.(1) din Legea nr.287/2009 privind Codul civil,

(1) Orice persoană fizică sau persoană juridică trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri”, coroborat cu art.1170 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, unde se precizează:

Părțile trebuie să acționeze cu bună-credință atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale. Ele nu pot înlătura sau limita această obligație”, îndatoriile contestatorului trebuiau aduse la îndeplinire cu sinceritate și bună-credință.

Se reține că societatea contestatoare știa sau ar fi trebuit să știe de existența unor anchete legate de importurile de biodiesel din Canada, astfel încât contestatoarea era în măsură să aprecieze că importul care face obiectul prezentului litigiu putea intra sub o zonă sancționatoare și compensatorie.

Se reține că această conduită juridică era impusă dincolo de principiul bunei credințe mai înainte invocat și de faptul că în interiorul acestor Regulamente se precizează că a fost luată măsura deschiderii unor anchete referitoare la o eventuală eludare a măsurilor antidumping și compensatorii privind importul de biodiesel expediate din Canada, declarate sau nu originare din Canada.

Astfel, măsura anterior invocată avea un caracter preventiv vizând în egală măsură securitatea regimului vamal național dar și protecția importatorilor.

Se reține că dacă societatea contestatoare ar fi respectat obligația de a face o înregistrare corectă, a tuturor datelor importului, organul vamal ar fi fost în măsură să aplice cu drept temei perceperea taxelor compensatorii și antidumping, nefiind decăzut din acest drept.

Se reține că, evaluând succesiunea în care s-au desfășurat evenimentele, contestatoarea a avut o abordare contrară principiului bunei credințe anterior invocat, mizând pe faptul că anchetele deschise erau în curs, nefiind încă finalizate deși răspunderea sa era antrenată prin însăși omisiunea înregistrării datelor exacte ale importului.

Astfel, se reține că o conduită juridică ilicită nu poate constitui un temei justificativ precum validarea consecințelor derivate din pasivitatea sa culpabilă.

Concluzionând, se reține că prin contestația formulată petenta nu aduce argumente, cu privire la operațiunea în sine, accentul fiind concentrat pe aspectele de ordin procedural, în acest fel urmărindu-se disimularea realității faptelor ilicite și estomparea gravității faptelor prin translarea acestora într-o zonă colaterală ea însăși prezentată inexact atât în conținut cât și în semnificațiile juridice.

În consecință, având în vedere actele existente la dosarul cauzei, se reține că motivațiile contestatoarei sunt neîntemeiate, astfel încât în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de X lei:

- X lei taxe antidumping și compensatorii;

- .X. lei taxă pe valoarea adăugată.

Referitor la majorările și penalitățile de întârziere în sumă de X lei aferente taxelor de antidumping și compensatorii, se retine ca acestea reprezintă măsuri accesorii în raport cu debitul, iar conform principiului de drept *accessorium sequitur principare*, măsurile accesorii urmează principalul.

În consecință, deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de X lei, contestatoarea datorează bugetului de stat și accesoriile aferente în sumă de X lei, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1), alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Admiterea contestației formulate de **S.C .X. SRL .X.**, cu consecința anulării parțiale a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 și a Procesului verbal de control nr..X./14.06.2012 emise de Autoritatea Națională a Vănilor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale, pentru suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C .X. SRL** din .X., împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..X.-1/14.06.2012 și a Procesului verbal de control nr..X./14.06.2012 emise de Autoritatea Națională a Vănilor, Direcția Supraveghere Accize și Operațiuni Vamale pentru suma de X lei

reprezentând:

- X lei taxe antidumping și compensatorii;
- X lei majorări/penalități de întârziere la taxe antidumping și compensatorii;
- .X. lei taxă pe valoarea adăugată;
- .X. lei majorări/penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL ,

X